

Verslag duotocht 2011 Earlybird

Woensdag 7 september 2001

Op het aller-, allerlaatste moment, zoals het een goede Sturm betaamt, nog even snel het rvs spinnakerboombeslag en cardanische ophanging van het kooktoestel lassen. Die boom hebben we nodig want da's ons geheime wapen, ook al hebben we geen spinnaker aan boord. En zonder kooktoestel, een éénpitter, gaat ook niet want onze hele rantsoenering is afgestemd op warme Unox knakworst met Zaanse mayo.

We zijn net op tijd voor de briefing en een pilsje. Alleen het track & tracé-kastje hebben we nog niet kunnen aansluiten maar dat moet geen probleem zijn. Ik heb al een zwart draadje op de min en een rood draadje op de plus van de bb accu aangesloten, inclusief kroonsteentje..

De briefing is eerlijk gezegd geen verrassing, had al een vermoeden dat we de Westerschelde op zouden moeten en gezien het tij is dat direct na de start een goeie optie. Voor de rest geen onoverkomelijke aan te lopen plaatsen en te bevaren vaarwateren. We, zoon Matthijs en ik, hebben niet veel maar wel ietsje ervaring. 15 jaar geleden hebben we ook meegedaan met toen het allerkleinste bootje, de First of July van nog geen 7 meter. Niet uitgezeild, dus daar ligt nu de uitdaging. We gaan ervoor. Oeps, brood vergeten. Het walteam gooit straks nog wel even wat aan boord, nou ja straks....

Het kastje aansluiten en niet vertrekken voor het signaal zichtbaar is op de pc in de kantine. Ik sluit het kastje aan volgens de tekst op het kastje en loop naar de kantine... Geen signaal. Is de accu op spanning? Zijn de draadjes goed aangesloten? Is er geen belemmering door iets van staal? Terug naar de boot, alles controleren, draadjes opnieuw aangesloten, kastje in de open lucht.. Weer naar de kantine, nog steeds niet in beeld. Aansluiten op de sb accu, plus en min omgewisseld, nog niks. Kan aan het kastje liggen. Tweede kastje mee, dat

aangesloten, nog niks. Eerste kastje opengemaakt en simkaart schoongeveegd. Inmiddels zijn bijna alle boten op pad en worden wij gek van die grijze kastjes, blauwe, rode, bruine en zwarte draadjes. Minou biedt aan om het op zijn boot te proberen. Ondanks dat de 76 jarige pa de draadjes stevig op de accupolen klemt, ook daar geen respons.. Maken de kastjes weer open en de simkaartjes extra schoon. Wel zien we in allebei de kastjes een groen ledje regelmatig oplichten! We zijn ten einde raad sluiten het eerste kastje weer aan zoals de eerste keer en God zegene de greep!

grrrr... 2 kastjes maar geen Earlybird op het scherm!

Het is inmiddels middernacht! Daar gaat de planning om eerst de Westerschelde te doen. We kruipen om 00.30 uur teleurgesteld de kooi in. Maar we kunnen morgenochtend wel ontbijten want m'n zus heeft in de tussentijd wel een tas vers brood gebracht.

Donderdag 8 september 2011

Om 06.30 h wakker en goed nieuws van het thuisfront, we zijn on the air! Samen met Minou starten we de motor en vertrekken om 07.00 h. Op het moment dat we de haven uitvaren komt er een vrachtschip aan, de Hera, die ook door het kanaal door Walcheren moet, kunnen we mooi achteraan. Door de Keersluis brug (07.25 h) en vervolgens de Sloebrug (07.30 h), de Draaibrug bij Souburg (07.41 h), de Schroebrug (08.27 h) en de Stationsbrug (08.38 h). Dat schiet in ieder geval lekker op! Tijdens de reis van Middelburg naar de starthaven in Vlissingen deden we er ruim 3 uur over..

We tuffen door naar Veere, de Minou loopt iets uit maar we gaan toch samen door de sluis (10.00 h) De motor gaat uit en wij hijsen de zeilen, grootzeil en genua. De wind is goed, ZZW 3, en steken tussen de Mosselplaat en Haringvreter over naar Kamperland. Snijden het noordwestelijke punten van de Haringvreter een stukje af en voelen de kiel even de bodem raken. Passeren om 10.25 h de havenlijn. Onder zeil, net voor de Minou, meren we af aan de aanlegkade bij het jachthavengebouw. Na bellen en 10 minuten wachten zeilen we verder richting Oranjeplaat via de opgegeven route door het Vaarwater langs Kamperland. De Earlybird loopt lekker, regelmatig halen we ondanks de wat afnemende wind 5 knopen. We maken een slag na de Soelekerkeplaat en zien Minou aan ons voorbijgaan. Na de VK17 en het Aardbeieneiland varen we scherp aan de wind richting Oranjeplaat, de Minou een stuk voor ons. We zien dat zij last hebben van de luwte en wij blijven daarom zo ver mogelijk van de bebossing langs het Schelpenpad weg. Oeps, Minou ligt stil, vastgelopen. Wij passeren de havenlijn om 11.40 h en meren direct af aan de eerste de beste steiger. De Minou is inmiddels op eigen kracht losgekomen en wij vertrekken na het verplichte bellen en 10 minuten wachten richting Zandkreeksluis. De wind neemt iets toe en draait wat naar ZW.

Bovenlangs passeren we de Bastiaan de langeplaat en de Zandkreekplaat. De genua wordt met de spiboom uitgezet en halen verschillende keren de 6 en zelfs 7 knopen!

meer dan 7 knopen!

Dit is zeilen. De stemming aan boord stijgt dan ook met de mijl en het eerste blik knakworstjes gaat open!

De Middelpaten vliegen voorbij en houden de VM 36 (13.00 h) aan stuurboord. Dan Kortgene en Wolphaarsdijk, de bocht om bij VM14 (13.30 h) en de Zandkreeksluis komt in zicht. We meren af (13.44 h) aan de wachtsteiger en een kwartiertje later liggen we in de sluis. Uit de sluis (14.30 h) lijkt de wind toegenomen en wisselen de genua voor de high aspectfok. Met wat minder vaart zeilen we door de Zandkreek en slaan bij de Z1 (14.55 h) linksaf richting Burghsluis. Scherp aan de wind maken we toch minder vaart dan mogelijk is en wisselen de fok weer voor de genua. Met wat stroom mee maken we flinke vaart. Zien grotere boten met gele wimpels richting Zeelandbrug gaan, die kunnen er niet onderdoor en zullen moeten wachten tot de brug opengaat. Wij koersen in een rechte lijn richting Hammen. Onder de Zeelandbrug door (15.30 h). De wind neemt flink toe, witte kopjes op de steeds hoger wordende golven. Het wordt wat minder prettig, zacht uitgedrukt, zonder spatzeilen en buiskap. De boeg boort zich regelmatig in een golf maar het is te doen. Totdat we in de buurt van de Vuilbaard komen... De wind begint even te razen, de golven worden opgezweept tot zo'n 1,5 a 2 meter. Earlybird denkt dat ie een duikboot is en duikt met z'n spitse snuit tot twee keer toe diep in een hoge golf. Het water komt met bakken over het dek aangerold en verdwijnt door het nog openstaand kajuitluik de kajuit in! De stuurboordkooi zeiknat, de handleiding van m'n nieuwe kaartplotter eveneens en... het mobieltje van Matthijs. De wind blijft toenemen en we maken rechtsomkeert (15.40 h) om zo voor de wind weg te lopen en even op adem te komen. Na 5 minuten neemt de wind iets af en richten we ons weer op de Hammen en Burghsluis. Na een paar slagen in de Hammen halen we moe maar voldaan de haven van Burghsluis. Om 17.10 h passeren we de havenlijn en meren even later keurig onder zeil af aan een steiger met duidelijke borden dat afmeren daar niet mag. Een schipper van een rondvaartboot aan de overkant van de haven schreeuwt dat we daar weg moeten wezen. Het zal wel.

Burghsluis

We legen onze blaas, scheppen 6 emmers water uit de bilge, drogen onze lijven en leden, bellen en hup daar gaan we weer. Matthijs achter het roer en ik duw de boot af om zo zeilend de haven weer te verlaten... Dat gaat iets te snel en vanaf de steiger zie ik de Earlybird met zoonlief aan het roer wegzeilen. Daar sta ik dan.. Zou hij alleen verder gaan? Wordt ie mooi gediskwalificeerd want het is en blijft een duotocht. Hij draait vakkundig de boot door de wind en terwijl hij langs de steiger vaart kan ik, met een ernstig beschadigt ego, snel opstappen. "Ik vond het toch wel zielig hoor pa, jij daar zo alleen op die steiger". Samen zeilen we om 17.40 h de haven uit richting Stavenisse, althans als er genoeg water staat.

Het gaat ons voor de wind met zo'n 5 tot zelfs 7 knopen, volgens de kaartplotter. En ondanks het tij tegen, komt de Oosterscheldebrug snel dichterbij en laten we een paar boten achter ons die wat later de haven van Burghsluis binnenkwamen, waaronder Minou. En eerlijk is eerlijk, dat is toch een beetje onze sparingpartner. Om 19.00 h duiken we tussen de peilers onder de Oosterscheldebrug door. We zoeken naar de ingang van het kanaaltje naar Stavenisse zodat we in ieder geval weten waar we moeten zijn. Bij het zien ervan varen we toch maar door. Ook al steken we niet diep, het is laagwater en zo weinig water lijkt ons ongezond! Dus door richting Bruinisse. Onderweg vraag ik me af wat te doen, eerst de Grevelingen en daarna het Spui of toch meer eerst het meest noordelijke gedeelte? We besluiten eerst het Spui te doen en op de terugweg de Grevelingen. Het wordt straks donker en dan zit ik liever op het Volkerak dan op de Grevelingen. Om 21.30 h passeren we de havenlijn van de Krammersluis en meren om 21.40 h af aan de wachtsteiger voor de sluis. We bellen en besluiten onze 6 uur rust te nemen. Samen lopen we naar de grote beroepsvaartsluizen om even onze benen te strekken. Eindelijk na een lange dag weer vaste grond onder de voeten en rechtop kunnen lopen, wat een genot. Terug bij de boot zien we een paar andere boten aankomen en de sluis induiken. Hé, daar gaan we snel achteraan dan hoeven we morgenochtend die sluis in ieder geval niet meer door. Om 23.00 h meren we weer aan na de Krammersluis en met een borrel kruipen we de kooi in. Matthijs in de natte en ik in de droge! Het was een lange maar ook hele mooie dag, nog 2,5 dag te gaan.

Vrijdag 9 september 2011

Om 07.00 h ben ik wakker terwijl Matthijs nog lekker ligt te slapen. Even later ontwaakt ook hij uit zijn roes en met nog wat slaperige koppen hijsen we de zeilen. Vandaag het Spui! De wind is ZZW2-3 en met grootzeil en genua op gooien we om 07.45 h los en gaan het Volkerak op. Een saaie tocht, weinig wind en niet veel te beleven. We houden de rekreatiebetonning strak aan bakboord wat de relatief kortste route oplevert. We passeren de

Noordplaat aan de noorzijde om 08.30 h. Maken weinig snelheid, slechts zo een 3-4 knopen. Achterom kijkend zie ik de Bestevaer op ons inlopen en ze passeren ons zo rond 08.40 h. Hadden we ook maar zo een lap van dat dunne lichtweerdoek. Ter hoogte van de Galathesehaven haalt ook de Capricorn ons rond 09.00 h in. Nou ja zeg, het doet pijn maar het zijn ook wel een stuk grotere boten. Dus we houden de moed er maar in!

Om 10.22 passeren we de havenmond van de Volkeraksluis, duiken gelijk de sluis in met de Bestevaer en Capricorn die ondertussen reclame maakt voor de duotocht.

folderen voor de volgende duotocht!

11.05 h zijn we weer uit de sluis. De sluizen kosten ons nooit meer dan de reglementaire 5 minuten. En de zeilen staan binnen een paar minuten strak om de Haringvliet op te gaan. We zien de Capricorn en Bestevaer richting het beweegbaar bruggedeelte gaan terwijl wij er lekker onderdoor kunnen. We zien in de verte meerdere duotochtboten rondjes draaien voor die brug! Hahaha, wij kunnen er lekker onderdoor en kiezen een route onderlangs Tiengemeten. De wind is ZZW2-3 en we kunnen het bezeilen al komt de snelheid niet boven de 5 knopen. Na ruim een half uur zien we achter ons de brug opengaan en een convooi boten de noordkant van Tiengemeten kiezen? Die zullen dus slagen moeten maken waarschijnlijk. Zouden ze ons inhalen?

We genieten van de prachtige natuur en het mooie weer. Alleen wat meer wind zou wel mogen want we moeten wel op tijd het Spui in! Om 13.30 h duiken we het Spui in voor de Capricorn en Bestevaer en hebben nog wat stroom mee. Passeren om 13.45 h de verplichte SP26 en met weinig wind zoeken we ons een weg door het werkelijk schitterende Spui. De schapen op de dijk, de stilte, de vogels en bomen en dat alles overgoten met een heerlijk zonnetje. Onderweg komen de Dawn Raid, Diva Martina, Roos, Progress en Auklet ons tegemoet, die waren op tijd om met de stroom mee terug naar het Haringvliet te zeilen.

Dawn Raid komen we als eerste tegen op het Spui

Met net genoeg wind komen we om 15.00 h bij het pontje over het Spui bij Nieuw Beijerland. Dat ding vliegt echt heen en weer en het is vreselijk oppassen. Natuurlijk willen we de motor niet gebruiken. Gelukkig komt het goed uit en zeilen we net uit z'n oversteekroute en passeert dat heen en weerbootje achterlangs. Je zal het toch maar hele dagen van de ene kant naar de andere moeten varen..

Om het heen en weer van te krijgen

Het laatste stuk gaat moeizaam maar om 16.36 h kunnen we omkeren want de verplichte boeienlijn SP1-SP4 hebben we gehaald. En nu terug....

Via het walteam hoor ik dat er op Twitter gesproken wordt over de slag om het Spui! Begrijpelijk achteraf. De terugweg gaat nog redelijk en om 16.48 h laten we de haveningang van Oud Beijerland links liggen. Totdat we bij het witte huis met dat afgrijselijk lelijk torentje, beter gezegd het; "witte spookhuis", belanden. Nu vond ik het op de heenweg al niet mooi maar om daar nu meer dan anderhalf uur naar te kijken is drama. We kwamen er niet voorbij. Ik vrees dat dat huis nog een keer terugkeert in een of andere nachtmerrie! Ook de Prince of Tides deed zijn naam niet bepaald eer aan en bleef enkele tientallen meters achter ons steken, vastgelopen in de modder van het Spui waar zelfs geen anker grip op krijgt. Hun motor deed het niet en moesten losgetrokken worden door een passerende rubber motorboot. Met de wegvallende wind was er tegen deze Spuistroom niet op te boksen, dat was wel duidelijk.

stroom tegen en geen wind..

Samen met de Prince of Tides laten we ons meevoeren met de stroom, terug naar af en geen bonus. En bovenal wordt het nu heel moeilijk de tocht uit te zeilen, maar we blijven moed houden.

Om 19.45 h starten we motor om de haven van Oud Beijerland in te varen en meren even later om 19.50 h af aan de steiger. We hebben nog geen lijn vastgemaakt of een dame op een groot motorjacht begint te jammeren. "Die boot kan daar niet blijven liggen want als er dan wat gebeurd kunnen we de haven niet uit" gilt ze. Het antwoord van Matthijs zal ik hier maar niet opschrijven.. Ze doelde op de Prince of Tides die inmiddels aangemeerd lag aan de dukdalven bij de haveningang en met z'n 2 meter diepe kiel vast was gelopen. Na overleg gooien wij weer los en varen op de motor naar ze toe om ze los te trekken want hun motor weigerde nog steeds dienst. Dat was makkelijker gezegd dan gedaan. Prompt liepen ze weer vast aan de andere kant van de haveningang. Uiteindelijk lukte het om ze naar de steiger buiten de haven te slepen. Het uur dat het heeft gekost om ze te helpen wordt door de jury omgezet in een uur later aan mogen komen in Vlissingen. De uitnodiging om een pilsje bij ze te komen drinken kon ik natuurlijk niet afslaan. Maar eerst even langsgewipt bij de watersportzaak aan het begin van de haven en een klein kacheltje gekocht, was koopavond. De meer dan aardige eigenaar gaf ons gelijk advies over wanneer we het Spui af konden zakken.. om 02.30 vannacht! Na een pilsje op de Prince of Tides, een snelle douche en nog een pilsje snel te kooi dus. Moe van de lange dag klonk er snel een luid geronk uit de kajuit, zo pakken we mooi onze 6 uur rust!

Zaterdag 10 september 2011

02.40 h laten we de haven van Oud Beijerland na een te korte slaap achter ons. Geen wind, wel veel stroom! We laten ons net als gisteren weer meevoeren met de stroom maar dan wel de goeie kant op. De stilte, de maan en duizenden sterren aan de hemel, het spiegelgladde water wat nu veel breder is dan gisteren, we genieten intens. In de bocht bij Nieuw Beijerland tollen we rond. We maken vaart terwijl dit tegen alle logica ingaat en de boot pirouettes maakt. We varen achteruit en opzij, draaien rondjes, terwijl we toch de goeie kant opgaan met soms wel 5 knopen! Het kleine beetje wind helpt om in de vaargeul te blijven. Om 03.45 h passeren we het nog spookachtiger witte huis. En om 05.17 h ligt SP26 aan bakboord, weer een kruisje achter een verplicht vaarwater. Op naar Numansdorp!

De wind is inmiddels ZZO2-3 en kiezen ervoor bovenlangs Tiengemeten te varen. Betekend wel dat we een paar slagen moeten maken en niet boven de 4 knopen uitkomen. We komen de Minou tegen, tjeetje die moet het Spui nog doen? Liggen we zover voor op ze?

Minou op richting het Spui

Voor de Haringvlietbrig zien we de Capricorn wachten tot ie erdoor kan. Wij moeten er onderdoor kunnen, als het meezit. Om 09.50 h duiken we onder de Haringvlietbrug door. Het is dat we wat schuin hangen want anders had het vast de marifoonantenne gekost... geen 10cm over!

oeps, da's wel erg krap..

We lopen 10.55 h Marina Numansdorp op het zeil binnen, meren af, wachten 10 minuten en vertrekken ook weer op het zeil de haven uit, aan onze motorminuten zal het niet liggen! De Capricorn komt er net aan. Terwijl we gisteren tegelijkertijd bij de Volkeraksluis betrokken en zij een snellere boot hebben, doen we niet voor ze onder. . Da's een opsteker!

Vanuit Numansdorp kunnen we via een rechte lijn naar de Volkeraksluis waar we om 10.35 h de havenlijn passeren en om 10.57 h de sluis ingaan en er om 11.17 h weer uit zijn. Op weg naar de Grevelingen. De wind komt nog steeds uit ZZW en we zeilen bijna precies dezelfde route als op de heen weg en lopen zo een 4 a 5 knopen. Naarmate we dichterbij de Krammersluis komen maken we iets meer vaart en passeren om 13.13 h de havenlijn. De Capricorn komt even later binnen. We varen de sluis in, zijn er om 13.38 h weer uit en zeilen met gezwinde spoed naar Bruinisse. Goed te merken dat de wind vrij spel heeft en we halen weer de 6 knopen! Meren om 14.10 h af aan de steiger voor de sluis, keurig op het zeil en bekeken en bewonderd door een aantal grotere zeiljachteigenaren. Aangezien we moeten

wachten is er mooi tijd om een paar flinke uitsmijters klaar te maken die ons meer dan goed doen want eten is bij ons een ondergeschoven kindje.

dat wil d'r wel in

We drinken meer dan dat we eten, blijkbaar heeft de Vision daar ook last van want ik heb begrepen dat ze nog meer dan genoeg bruin brood hadden maar het bier op was! Laten wij nou weinig brood hebben maar wel meer dan genoeg bier koud liggen.. Zijn de Vision niet tegengekomen anders hadden we kunnen ruilen.

15.04 zijn we door de sluis van Bruinisse en ligt de Grevelingen in al z'n glorie op ons te wachten. Even naar West Repart, waar we nog nooit van gehoord hadden maar dus wel talloze keren dat ik over de Dammenroute naar m'n vriendin reed langs ben gekomen. En een rondje Springerplaat. Het weer is super, de zon schijnt, 't is warm alleen de wind mag iets meer. We maken een korte sanitaire stop bij de jachthaven van WSV Bruinisse waarna we met ZW 2-3 richting West Repart gaan. Komen niet verder dan zo een 3 a 4 knopen. Schiet niet op terwijl we toch echt wel haast hebben want de tijd dringt!

Volgens m'n gevoel heb ik de kortste route uitgestippeld, onderlangs de Stampersplaat naar West Repart en daarna om de Springersplaat en als een speer weer terug naar Bruinisse. Moet te doen zijn voor middernacht. Jammer genoeg blijft de wind weg en maken we niet de vorderingen die we hoopten. We maken niet meer dan een knoop of 3, soms 4. Maar de stemming is prima, en dat voor de derde dag! We proberen in tegenstelling tot 15 jaar geleden nu op langere rakken om de beurt wat slaap te pakken en dat werkt goed. En buitenom de wedstrijd is het natuurlijk geweldig om met je zoon (of met je pa?) zo 4 dagen op pad te zijn, voor beiden onvergetelijke momenten en de samenwerking verloopt prima. Hij voor het zware werk en ik voor het denkwerk haha

We zeilen langs de eilanden op de Grevelingen, herinneringen aan een vakantie 15 jaar geleden komen weer bovendrijven, voor anker in de lagune bij de Mosselbank en het onweer wat toen op afstand was te zien...

We arriveren om 19.26 h de havenlijn van West Repart. Het heeft wat moeite gekost door te weinig wind maar we zijn er. Er liggen verschillende jachten afgemeerd en er wordt gevraagd of we geen motor hebben. Ja die hebben we maar willen die niet gebruiken!

West Repart, nooit van gehoord maar wel honderden keren langs gereden!

Terwijl we afgemeerd liggen krijg ik een telefoontje; “er is onweer op komst en komt pal over jullie heen!”. Ik kijk omhoog en zie een donkere langerekte smalle donkere wolk. In het zuiden is de lucht helemaal donker.. we besluiten toch uit te varen. Om 19.40 h vertrekken we voor het rondje Springersplaat, richting port Zeelande/Ossehoek. 20.30 h, de lucht is inmiddels helemaal donker en in de verte zien we het lichten van onweer. Port Zeelande ligt aan bakboord en Ossehoek recht vooruit. Ondertussen is de zon onder en de lucht zwart. De lucht wordt pikzwart zelfs en de onweersflitsen heviger ook al zien we geen echte lichtaders. We besluiten Ossehoek aan te doen en te wachten tot het onweer over is. Er liggen daar meer boten en dat voelt toch wel veilig. Halen de genua neer en laten het grootzeil gehesen, want wind is er niet, kunnen we straks zo weer vertrekken.

onweer op de Grevelingen.

We staren naar het zuiden en zien een ongelooflijk en langdurig lichtspektakel. Het wordt heftiger, niet boven ons maar rondom aan de horizon. Een waanzinnig mooi schouwspel, fascinerend, adembenemend. Zo ver de horizon reikt zien we het achter de wolken oplichten. Het is alsof er in een cirkel om ons heen gigantisch vuurwerk wordt afgestoken. En het gaat maar door en door. Het tijdsbesef valt weg en we kijken gebiologeerd naar dit spectaculaire natuurverschijnsel. Uiteindelijk besluiten we onze rust te nemen en morgenvroeg verder te gaan. Net liggen we in onze slaapzak of het grootzeil begint heftig te klapperen en de regen

komt ineens met bakken uit de lucht. We trekken snel ons zeilpak aan en halen het grootzeil omlaag. Moe vallen we in slaap.

Zondag 11 september 2011-09-21

Terwijl de lucht is opgeklaard worden we om 03.00 h weer wakker. We schieten in onze kleren, hijsen de zeilen, grootzeil en genua, en om 03.15 h verlaten we Ossehoek. De wind is matig ZW3 en we maken zo een 4 knopen. 03.59 hebben we de SG9 aan bakboord. We varen blind op de kaartplotter. Heb 'm pas dinsdag aangeschaft maar inmiddels flink vertrouwen in dat schermpje, zie precies waar we zitten. Om 04.15 ronden we de SP22SG1en gaan kruisend langs de NW zijde van de Springersplaat om daarna tussen de Hompelvoet en Osseplaat en onderlangs Stampersplaat weer richting Bruinisse. Tot het wat lichter wordt blijven we samen in de kuip en kijken naar de sterren. Zodra de zon zijn eerste stralen laat zien duik ik weer m'n kooi in en val in een diepe slaap.

Ik schrik wakker van Matthijs, "pa kom eens kijken, vlug!". Terwijl ik lekker lag te slapen is heeft hij de boot keurig richting Bruinisse gezeild. Nog slaapdronken steek ik mijn hoofd uit de kajuit en zie een opgewonden zoon om zich heen kijkend in het water. "Daar", roept hij, "een dolfijn of zo". Ik spring in de kuip, spring terug in de kajuit om mijn fototoestel te pakken, spring weer de kuip in en kijk in het water. Een bruinvis zwemt met ons mee en komt regelmatig even boven om uit te blazen. Wisten wij veel dat die dieren ook in het Grevelingse water rondzwemmen? Gefascineerd probeer ik foto's te maken maar vergeet m'n toestel goed in te stellen, dus een vage foto helaas. Ondertussen verteld Matthijs hoe hij schrok toen die bruinvis voor de eerste keer naast de boot opdook en hij het geluid van dat uitblazen hoorde. Dacht dat er iets met de boot mis was, het water naar binnen spoot of zoiets. We naderen de haveningang bij de sluis van Bruinisse terwijl de bruinvis nog rondjes rond de boot zwemt en af en toen het roer een andere kant op dreigt te sturen. Wat een dag! Het onweer en die bruinvis hebben er iets onvergetelijks van gemaakt, de natuur op zijn best.

schrikken van een bruinvis die even "ontlicht"

We meren om 07.42 h aan bij de wachtsteiger voor de sluis. Varen op de motor een kwartiertje later de sluis in en zijn er om 08.15 h weer uit. Richting Pietermanskreek.

Keeten, Mastgat, Zijpe, dat lijstje zal ik nooit vergeten want heb het op de lagere school al moeten leren, staat in m'n geheugen gegrift. We steken over naar K3 want we moeten kruisen. De wind is Z3 dus wordt scherp aan de wind tot Stavenisse. Het lukt redelijk en om

09.45 h zijn we Stavenisse voorbij. We nemen vanwege de wind niet de smallere geul langs Witte Tonijnvlije maar slaan een stukje verder linksaf het Brabants vaarwater in. Ook daar moeten we nog een slag maken om uit de buurt van de binnenvaart te blijven en de zeehonden van wat dichterbij te bekijken die op de Galgeplaat in het zonnetje liggen. Een kleintje kruipt net tegen de plaat op.

zeehonden op de Galgeplaat

Verder is de Oosterschelde taai en de vermoeidheid slaat toe. Het vraagt veel energie om koers te houden, op te letten op de beroepsvaart en de vraag of we het gaan halen begint flink mee te spelen. We willen in ieder geval Yerseke of anders Wemeldinge even aanlopen want mijn sigaretten zijn op!

Wie van de twee wordt het. Wat doen, gaan we verder of...geven we op. We praten er eerlijk over en komen tot de conclusie dat we het niet meer gaan halen. De Pietermanskreek nog en Hoedekenskerke gaat teveel tijd kosten. Het is moeilijk om toe te geven aan de harde realiteit, we zijn flink moe en teleurgesteld. Maar er zit niet anders op. Aan de andere kant, we hebben geweldige dagen samen gehad die niemand ons nog afneemt en volgend jaar is er weer een duotocht! De boot is in ieder geval snel genoeg. De start was, niet eens door onze fout, te laat. Maar ook dat hoort bij een duotocht.

We starten de motor en varen de haven van Wemeldinge in. Ik koop sigaretten en we varen op de motor terug naar Vlissingen. Willen natuurlijk wel de prijsuitreiking bijwonen en vooral eindigen waar we begonnen zijn. We tuffen naar de Zandkreeksluis, zijn er om 13.40 h doorheen, het Veersemeer over. Matthijs valt ondertussen in slaap op de kuipbank.

slapen op de kuipbank.

Om 16.05 h de sluis bij Veere door. Nu nog het Kanaal door Walcheren en we zijn terug in Vlissingen. Opschieten, volgas. Vlak voor Middelburg staat m'n dochter langs het kanaal ons op te wachten. Ik stuur naar de kant en lopen vast maar komen snel weer los.

te dicht langs de kant..

We kletsen even en dan begint het flink te regenen. Dochterlief wordt kletsnat en wij varen door naar de Stationsbrug. Ik roep op kanaal 22 de brugwachter op vanuit de kajuit. "Je ziet het wel zeker?" antwoord hij. Ik steek m'n hoofd uit de kajuit en zie de brug opengaan. Maar we hebben nog zo een 500 meter te gaan en een andere jacht vaart inmiddels door de brug. Op 100 meter springt het licht op rood en begint de brug dicht te draaien. Ik wil de brugwachter oproepen maar gelukkig draait de brug terug open en springt het licht op groen. Pff, die afstandbediening met camera's is maar niks! Samen met het andere jacht varen we verder door de Schroefbrug.

Schroefbrug

Bij de draaibrug van Souburg gebeurt hetzelfde als bij de Stationsbrug, gelukkig ook daar draait ie weer open en zet het licht op groen. Door de Sloebrug het is inmiddels 18.00 h, helaas de prijsuitreiking halen we niet meer. Gelukkig wel de mosselmaaltijd! Het lange wachten voor de Keersluisbrug gooit nog bijna roet in de mossels..

Om 18.45 h trekken we in de haven de stekker van het grijze kastje uit het kroonsteentje. We zijn rond, geïndigd waar we zijn begonnen en ondanks dat we de tocht niet uitgezeild hebben toch trots op onszelf.

daar hadden we dat grijze kastje voor nodig

Afgemeerd lopen we naar de kantine en horen dat de Bestevaer heeft gewonnen, ondanks hun "vastloper", proficiat. We kletsen bij met de bemanning van de Minou. Ook zij hebben het niet gehaald en een ruime meerderheid ook niet. Slechts 6 van de 18 zijn gefinisht. We eten wat mossels en friet en krijgen een pilsje van de Prince of Tides. Komen tot de ontdekking dat medeorganisator Willem er 15 jaar geleden voor heeft gezorgd dat Matthijs toen vrij kreeg van school om mee te doen aan de duotocht! "In die (toen nog) 3 dagen leert hij meer dan in 3 weken op school", was zijn argument!

Voldaan halen we onze plunje uit de boot en stappen de auto in op weg naar huis. Matthijs moet door naar Roosendaal en is van plan de volgende dag alleen zijn telefoon schoon te maken en verder uit te rusten. We geven elkaar een vette knuffel en spreken af; “Volgend jaar winnen we” Ik klets nog even bij met m'n vriendin die ons onderweg voorzag van de weerberichten en val daarna om van de slaap. Toch wel heftig zo een duotocht!

tot volgend jaar!

Matthijs en Lein Sturm